

De fleste af de i dette Capitel forekommende Bestemmelser ere enten ligefrem eller med de fornødne Forandringer og Tilføielser optagne fra Forordn. af 29de Febr. 1792 Cap. I §§ 5—10, og, da Landbosforholdene i mange væsentlige Henseender have nærmet sig Kjøbstadsforholdene, tillige fra Brandforordningen for Kjøbstæderne af 24de Jan. 1761 Cap. IV.

§ 40.

De her fremsatte Regler følge af Forholdenes Natur og trænge ikke til nogen udsørlig Motivering. Det skal derfor kun bemærkes, at en modsat Regel med Hensyn til et til flere forskellige Leiere i Brug overdraget Huus lettelig vilde lede til megen Usikkerhed.

Hvad Skoler og deslige Bygninger angaaer, maa man holde sig til Brugeren.

§ 41.

Første Passus er optaget fra Forordn. af 24de Jan. 1761 Cap. IV § 1 (sfr. Forordn. af 29de Febr. 1792 § 9).

Udbrænding af Skorstensrør bliver vel under Jagttagelse af visse Forsigtighedsregler stundom tilladt i Kjøbstæderne, men bør naturligtviis, som altfor brandsfarligt, fremdeles ganske forbydes paa Landet ei blot i Bygninger med Straatag eller i Nærheden af straaftækkede Bygninger, men ogsaa i saadanne, som ere af en ikke brandsfarlig Bygningsmaade, iblandt andet fordi en saadan Udbrænding let kan af Omegnens Beboere blive forvexlet med Huusild og saaledes foranledige, at mange Menneffer til ingen Nytte sættes i Bevægelse for at ile til Hjælp.

§ 42.

I de hidtil gjældende Anordninger for Landet findes ikke nogen tilsvarende Bestemmelse til de allerede i Forordn. af 24de Jan. 1761 Cap. IV §§ 1—2 optagne, ifølge hvilke Skorstensfeiningen i Kjøbstæderne kun maa foretages af en dertil autoriseret og ansat Mand. Paa Landet har det saaledes altid været en fri Sag at lade Skorstenene feie, ved hvem man vilde, ligesaavel som man selv kunde foretage Feiningen, og man har heller ikke troet ved nærværende Lovudkast at burde be-

røve Landbeboerne denne Frihed, men har kun, da der paa flere Steder har viist sig Lyft til at see Forholdet ordnet paa en nogenlunde fast og bequem Maade, villét anvise de 2de i Paragrappen nævnte Veie.

Det maa, hvad første Passus angaaer, overlades til de Enkelte at komme overeens om Betalingen for hver Skorstensfeining, forsaavidt Sognesforstanderskabet ikke maatte finde Anledning til at fastsætte en bestemt Tært, hvilken Betaling, naar der tilstaaes Skorstensfeieren Løn af Commünens Midler, af ham vil kunne ansættes meget moderat.

Den af Amtet autoriserede Skorstensfeier, hvortil der rimeligviis i Reglen vil blive valgt en Skorstensfeier fra den nærmestliggende Kjøbstad, er der heller ikke her givet nogen Eneret, og det maa derfor fremdeles staae enhver frit for, at unblade at benytte ham; men det er dog fundet hensigtsmæssigt at optage den omhandlede Bestemmelse, da der jævnlig føles Trang til at have en kyndig og paalidelig Mand til at besørge Rensningen og eftersee Ildstederne.

§§ 43—45.

Disse §§ ere nye Bestemmelser, der imidlertid ligefrem flyde af den almindelige Forsigtighed, som altid bør iagttages; men da man dog har bemærket, at Undbladelsen af de her berørte Forsigtighedsregler ofte har afstedkommet Ulykke, har man fundet det nødvendigt ved en udtryffelig Udtalelse at henlede Opmærksomheden herpaa.

§ 46.

Ifr. Forordn. af 29de Febr. 1792 §§ 6 og 10, der ere optagne med de som nødvendige ansete Tillæg og strengere Bestemmelser.

Udkastning af Aske paa Møddinger var tidligere kun betingelsesviis forbudt, men der er ved Uforsigtighed i denne Retning afstedkommet saamange Ildbrænde, at denne Udkastning bør aldeles forbydes og Forbudet endvidere udvides til andre ligesaa farlige Steder.

Skjondt Frictionspovlsstikker have givet Anledning til mange stedfundne Brandfæder, har man dog ikke troet at kunne paabyde strengere Bestemmelser for deres Opbevaring end de her indskudte.